

Erasmus+ beszámoló
Utolsó félévem Varsóban

Tímári Dávid

Lengyelország, Varsó

Spoleczna Akademia Nauk/ University of Social Sciences

2019.10.01. – 2020.01.19.

Hol is kezdjem... ebben a félévben aztán mindenből kijutott nekem, a jobbik feléből ez az Erasmus+ tanulmányi részképzés, ami nemcsak a tanulmányaimban, de annál inkább az életben adott sokat. Itt rögtön meg is válaszolnám a még dilemmázók legnagyobb kérdését: igen megéri, és minél hamarabb, mert még be sem fejezted az elsőt, már nézed, hogy hova menj a következő félévben (kérdézzétek csak Nédó Dominikot, ő aztán tudna mesélni ☺).

Már gimiben tudtam, hogy Erasmusos akarok lenni, bár akkor még teljesen más céljaim voltak (nyelvtanulás, buli, party és felfedezés, na meg még buli), amik az utolsó félévre az eltelt 4 év (1 évet gépészmérnökin tanultam) alatt kikoptak, de jött helyette egy új. Megismerni önmagam. Olyan kérdések voltak bennem, amiket itthon évek alatt sem biztos, hogy meg tudtam volna válaszolni, míg kint ezalatt a néhány hónap alatt sikerült (a legtöbbet).

Vágjunk is bele! Az egész ott kezdődött, amikor a 6. félévben leesett, hogy ha most nem jelentkezem, akkor lemaradok egy olyan lehetőségről, amit csak bánnék, nem kicsit...nagyon. Korábban próbálkoztam már Finnországgal, de sajnos, vagy sem nem jött össze (ha érdekel keress meg Face-n). Szóval kisebb pánikban rohantam Krisztához és Gabihoz az Erasmus irodába, hogy akkor mégis mi lenne jó, utolsó félévre meg minden. Az ő ajánlásukra lett végül Lengyelország első privátegységének varsói campusa kiválasztva, a Spoleczna Akademia Nauk (SAN), avagy University of Social Sciences (<http://en.san.edu.pl>). Ügyintézésben megint csak rengeteg segítséget kaptam tőlük, aztán egyszer csak kaptam az emailt, hogy pozitív elbírálás (vagy valami ilyesmi). Mondanom se kell akkora mosoly ült ki az arcomra, mint egy ház, sőt, palota, mert tudtam, hogy innentől már biztos, hogy végig csinálom. Nincs több gyenge kifogás. (Hasznos tipp: ha már tudod, hogy melyik egyetemre mész, abban a pillanatban keress kolit/szállást, max. visszamondod)

Pikk-pakk eltelt a nyár, a szakmai gyakorlatomnak is vége látszott, amikor már nagyban készültem a kiutazásra. Felvettem a kapcsolatot a külső Erasmus irodával és napi levelezésbe kezdtünk. Mindig volt valami kis apróság, ami miatt írtam és a válasz is mindig hamar jött. Az utazási formánál rövid tanakodás után a vonat mellett tettem le voksomat. Olcsó, szinte korlátlan csomag

(amennyit elbírsz egyedül, mert kint már csak te leszel) és a menetsűrűség, közvetlen járat is mellette szólt, míg ellene csak az idő játszott (Kecskemét-Varsó kb. 12 óra, „háztól-házig” 14). A SparDay nappali járat 8:40-kor indul a Nyugatiból és 19:05-kor érkezik Varsó Central-ba, a MÁV-ot meghazudtolóan pontosan.

1. ábra: MÁV Nemzetközi jegyek

A kolihoz érkezve, annak ellenére, hogy nem volt kinyomtatva semmilyen papírom (hasznos tipp vol.2), így telefonon mutogatva és felhívva a koli igazgatóját elfoglalhattam szobámat. Nem volt nagy luxus, három ágy és kis éjjeliszekrény, meg némi hely kipakolni; így voltunk 3-an egy relatíve kis szobában, cserébe baromi olcsó volt az albérletekhez képest (kb. 43.000 Ft/hó + kb. 77.000 Ft kaució, amit visszakaptam).

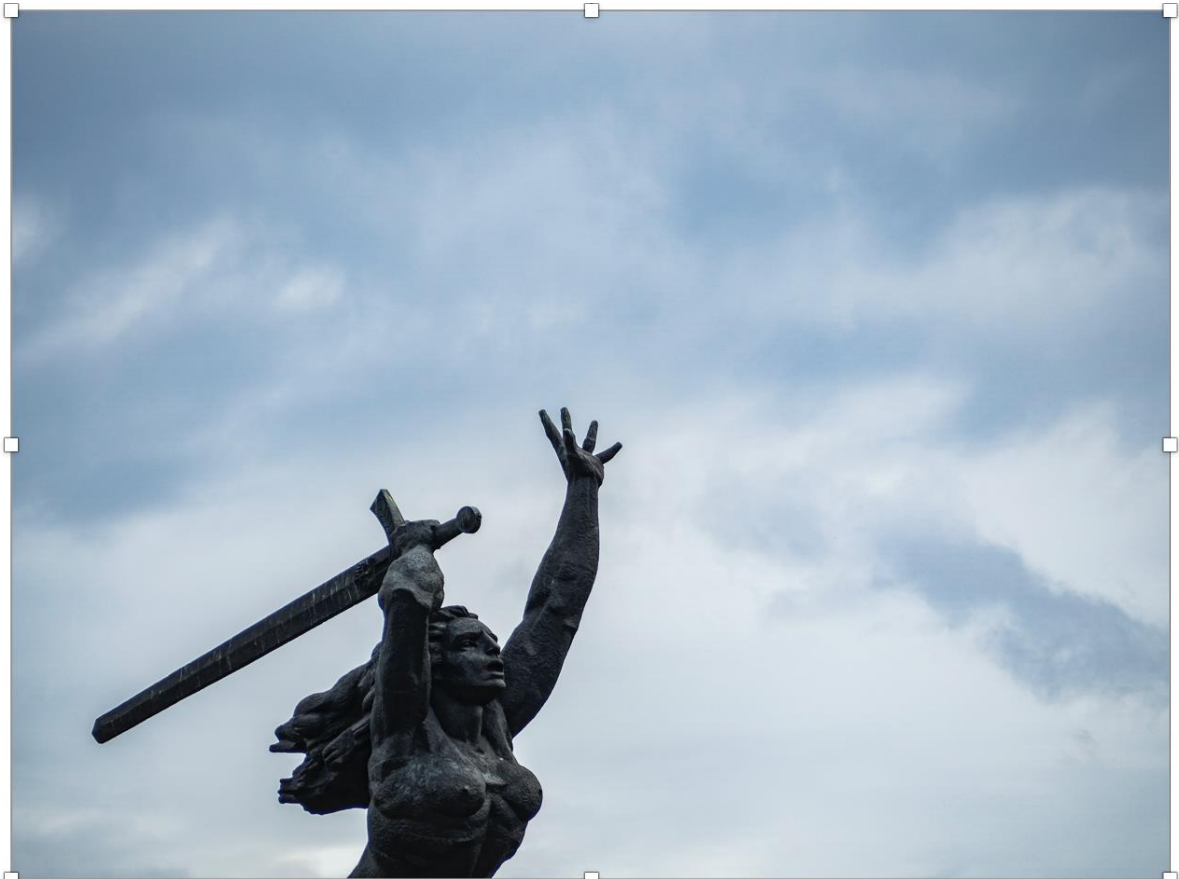

2. ábra: Kollégium épülete

Még a hétvégén gyorsan tettem egy kört a városban, Budapesthez képest rengeteg üvegfalú toronyház van, amitől rendszeren nyaki görcsöt lehet kapni, de akkor is jó. Alapvetően nagyobb terek voltak mindenhol, minden értelemben (utak, járdák, parkok), bár ez a város múltját tekintve érthető. A II. Világháború után egyetlen épület sem állt, így ment a várostervezés és rehabilitáció, jó munkát végeztek, élhető a város. A tömegközlekedés Google Maps-szal, egy nemzetközi ISIC diákkal és egy helyi bérlettel teljesen jó, tömegnyomor sem volt soha. Nem fotóztam túl sokat, de itt van pár kép az október eleji felhős időkből:

3. ábra: Toronyházak

4. ábra: Nike a győzelem Istennőjének szobra, a Varsóban harcolt hősök emlékére

5. ábra: Egy 5 emeletes ház oldalfala, a háború szinte minden sarkon megjelenik egy-egy alkotásban

Akkor az Erasmus tanulmányi út kvintesszenciája, az Egyetem. Barátságos, családi hangulat a tanárokkal, főként, ha meghallják, hogy magyar vagy. Nagyon segítőkészek, volt eligazítás az elején, ahol minden fontosabb információt és elérhetőséget megkaptam.

A hallgatók többsége az angol nyelvű képzésen indiai és ukrán. Érdekes kulturális egyveleg néhány „egzotikusabb” országból kiegészült nebulóval. Az oktatásról már korábban írtam egy félévnyi beszámolóban, de röviden többnyire gyakorlatias, csoportmunkás és projekt jellegűnek is mondható. A fiatalabb oktatók módszere kifejezetten interaktív és érdekes, egy erős B2-es angolal könnyű dolgod van, de Erasmusosként még kevesebb is elég szerintem, hogy elboldogulj. Az Egyetem egyébként a belváros üzleti negyedében volt, ahol mindenfelé toronydaruk voltak:

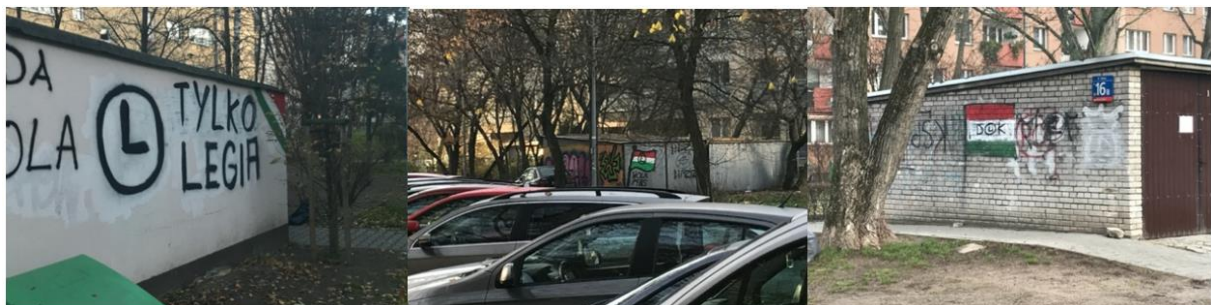

6. ábra: Az egyetem mellett közvetlenül (jobb sarokban az egyetem épületének széle)

Visszatérve Varsóra rengeteg a program minden téren. Érdeemes belépni pár városi csoportba az egyetemi és Erasmusos csoportokon kívül, mert másféle társaságokban is megismered a helyet. Ilyen volt nekem például egy fotós csoport, ahol egy 3 éve Varsóban élő londoni srác szervezett vezetett fotótúrát a mainstream helyeket kihagyva lokális kis zugokat feltárva.

Ételeket tekintve nagyon tetszett a rengetek leves, saláta és hal felhozatal. Az első levesem pont egy Fluki volt, ami egy 1,5 napig készített pacalleves, mennyei (feltéve, hogy szereted a pacalt :D)

Összefoglalva mindenkinek csak ajánlani tudom az Erasmust, teljesen mindegy milyen céljaid vannak, ez úgyis ad valamit, amire nem is számítasz. Varsót és Lengyelországot azoknak ajánlanám, akiknek a pénzügyi szempont fontos, itt még szerintem az alap Erasmusos keretből is ki tudsz jönni (ha bővebben érdekel a megélhetési része, akkor keress meg privátban nyugodtan). A végére még néhány kép:

7. ábra: Mindenhol magyar zászlók

